

Arveafgifter, Auktionssalarier og Sportler, skjønt det var Noget, der som oftest ikke kunde vedkomme dem mere end én Gang i deres Liv. De Fleste arvede jo Intet, de Fleste holdt heller ingen Auktioner, de Fleste fik Intet med Rets-sportler at bestille.» Dette var jo unægtelig fra Schwei-gaards Side en Embedsmands-Opfattelse af Forholdet, men ikke nogen meget dyb Opfattelse; ved en lidet dybere Be-tragtning vilde de «smaa Virkninger» maaske vise sig at være ikke saa ganske smaa.

Læge Hj. Berner, om Kjønsdannelsens Aarsager. En biologisk Studie. I Kommission hos Alb. Cammermeyer. 1883. (79 S.) (1 Kr. 50).

Dette lille Skrift, der læses med Interesse, gaar ikke saa meget ud paa at fremstille ny, egne Tanker, som paa at redegjøre for, hvad der fra forskjellige Sider er frem-kommet i Spørgsmaalet, og særlig paa at støtte den Ri-charz'ske Hypothese.

Forf. begynder sin Oversigt fra Begyndelsen af, med Hippocrates og Aristoteles o. flg. Forfattere. Den Hypo- these, vi først støde paa, er Hypotesen om «den ligesidede Kjønsarv», som den mindre korrekt kaldes; om Arv er her jo i Virkeligheden ikke Tale. Denne Hypothese hyldede allerede Aristoteles, idet han opfattede Kjønsdannelsen, Be- stemmelsen af Barnets Kjønn, som Resultatet af en Kamp mellem det mandlige og det kvindelige Kjønssstof, saaledes at den af Forældrene, hvis Kjønssstof var det kraftigste, paatrykte Afkommet sit Kjønn. Det først af Filosofer og Fysiologer fremdragne Spørgsmaal blev senere ogsaa grebet an af Befolkningsstatistikeren, for hvem det numeriske For- hold mellem de to Kjøn jo maa være et af de mest gjen- nemgribende Forhold. Den «Hofacker-Sadler'ske Lov», den i 1828—30 af Tyskeren Hofacker og Englænderen Sadler formulerede Hypothese, blev snart den af Befolknings-

Arveafgifter, Auktionssalarier og Sportler, skjønt det var Noget, der som oftest ikke kunde vedkomme dem mere end én Gang i deres Liv. De Fleste arvede jo Intet, de Fleste holdt heller ingen Auktioner, de Fleste fik Intet med Rets-sportler at bestille.» Dette var jo unægtelig fra Schwei-gaards Side en Embedsmands-Opfattelse af Forholdet, men ikke nogen meget dyb Opfattelse; ved en lidet dybere Be-tragtning vilde de «smaa Virkninger» maaske vise sig at være ikke saa ganske smaa.

Læge Hj. Berner, om Kjønsdannelsens Aarsager. En biologisk Studie. I Kommission hos Alb. Cammermeyer. 1883. (79 S.) (1 Kr. 50).

Dette lille Skrift, der læses med Interesse, gaar ikke saa meget ud paa at fremstille ny, egne Tanker, som paa at redegjøre for, hvad der fra forskjellige Sider er frem-kommet i Spørgsmaalet, og særlig paa at støtte den Ri-charz'ske Hypothese.

Forf. begynder sin Oversigt fra Begyndelsen af, med Hippocrates og Aristoteles o. flg. Forfattere. Den Hypo- these, vi først støde paa, er Hypotesen om «den ligesidede Kjønsarv», som den mindre korrekt kaldes; om Arv er her jo i Virkeligheden ikke Tale. Denne Hypothese hyldede allerede Aristoteles, idet han opfattede Kjønsdannelsen, Be- stemmelsen af Barnets Kjønn, som Resultatet af en Kamp mellem det mandlige og det kvindelige Kjønssstof, saaledes at den af Forældrene, hvis Kjønssstof var det kraftigste, paatrykte Afkommet sit Kjønn. Det først af Filosofer og Fysiologer fremdragne Spørgsmaal blev senere ogsaa grebet an af Befolkningsstatistikeren, for hvem det numeriske For- hold mellem de to Kjøn jo maa være et af de mest gjen- nemgribende Forhold. Den «Hofacker-Sadler'ske Lov», den i 1828—30 af Tyskeren Hofacker og Englænderen Sadler formulerede Hypothese, blev snart den af Befolknings-

statistikerne hyppigst antagne: Forældrenes indbyrdes Aldersforhold formentes at være af afgjørende Betydning med Hensyn til Afkommets Kjøen, — saaledes at ældre Fader med en forholdsvis yngre Moder skulde avle mest Hankjøen, medens en Fader af samme eller yngre Alder skulde avle mest Hunkjøen. Til Støtte for denne Hypothese anførte man endel Statistik, — men i den senere Tid er Troen paa den blevet røkket saa stærkt, at den vel ikke mere kan opretholdes, og det er atter Statistikerne, der her ere komme med deres Argumenter, — og da blandt andre Statistikere ikke mindst de norske officielle. Det er de af Præsterne udfyldte Skemaer for de Døbte, deres Fødselsdag, Forældres Alder osv. osv. som det norske statistiske Centralbureau har bearbejdet for Femaaret 1871—75 med særligt Hensyn til Forældrenes Aldersforhold; jfr. «Tabeller over Folkemængdens Bevægelse 1871—75» i «Norges officielle Statistik». Dr. Berner resumerer nu de af den norske Statistik paaviste Resultater. Den norske Statistik omfatter for det nævnte Femaar ialt 143,044 Drengefødsler og 134,902 Pigefødsler (Forhold: 106,03 mandlige paa 100 kvindelige Fødsler); deraf Dødfødte 5832 Dreng og 4496 Piger (130,4 : 100); blandt de Levendefødte 105,2 Dreng for 100 Piger; deraf Uægtefødte 12,488 Dreng og 11,611 Piger eller 107,3 Dreng mod 100 Piger (— man mærke det forholdsvis store Tal af uægtefødte Dreng; mod Reglen!), medens Forholdet mellem ægtefødte Dreng og Piger var 104,99 : 100. Endel Forældres Alder kjendes imidlertid ikke, og udskilles de Børn, hvis Forældres Alder ikke kjendes, bliver der 109,431 Dreng og 103,793 Piger (105,43 : 100) tilbage. Det samlede Tal, altsaa over 200,000, er et i Forhold til saadanne Undersøgelser ret betydeligt Tal og er i ethvert Fald mange Gange større end de Tal, hvorover Hofacker og Sadler og de andre herhenhørende Forskere raadede. Indordner man Forældrene i Aldersgrupper paa fem Aar, hvad jo ganske vist giver Plads for nogen Fejl inden Aldersklassen, kunne følgende Hovedresultater uddrages: Af Forældre af samme Alder fødtes

34,434 Drenge og 32,386 Piger, altsaa Forhold mellem Kjønnene 106,23 : 100; af Forældre hvor Faderen var 1—10 Aar ældre end Moderen fødtes 49,076 Drenge og 46,910 Piger (104,61 : 100); var Faderen endog mere end 10 Aar ældre end Moderen, fødtes 9991 Drenge og 9649 Piger (103,54 : 100); var derimod Moderen 1—10 Aar ældre, fødtes 15,194 Drenge og 14,140 Piger (107,43 : 100); var Moderen endog mere end 10 Aar ældre end Faderen, fødtes 736 Drenge og 707 Piger (104,10 : 100). Disse Resultater, der ere baserede paa langt større og bedre Tal end de Tal, som Hofacker og Sadler m. Fl. raadede over, gaar som det vil ses, stik imod den Hofacker-Sadler'ske Hypothese.

Den Hypothese, Dr. Berner nærmest slutter sig til, er den af Dr. Richarz (i Endenich ved Bonn) fremsatte. Denne lyder i Korthed saaledes: Manden betegner en højere Udvikling hos Slægten Homo end Kvinden; det mandlige Kjønn er ogsaa beroende paa et højere Udviklingstrin hos Ægget end det kvindelige; dette højere Udviklingstrin naar Ægget, naar Moderens Avlekraft er særlig ydedygtig; hun vilde da virke særlig bestemmende paa Æggets Udviklingsretning, medens Sæden da i saa Henseende forholder sig mere indifferent. Er altsaa Moderens Avlekraft særdeles ydedygtig, fremkommer en Dreng. Er derimod Moderens Avlekraft svag, vil hendes Evne til gennem Ægget at indvirke paa Afkommet formindskes, Sædens Indflydelse vil derved forøges, og da fremkommer en Pige. Det kvindelige Kjønnstof er saaledes anlagt med Disposition for Udvikling af Mandkjøn, det mandlige Kjønnstof med Disposition for Kvindekjøn. Og i dette Spil af Kræfter frembringes de forskjellige Kjønn. Dette er Richarz's Hypothese om «den krydsede Kjønnsvl», som han først fremsatte i 1873 paa de tyske Anthropologers Kongres i Wiesbaden, men som han senere nøjere har udviklet, og som især i Tyskland har vundet megen Anerkjendelse. Til Belysning af den fremfører Dr. Berner endel interessante Betragtninger. Særligt anfører han fra Fysiologien og Zoologien og den al-

mindelige Erfaring endel Fakta til Støtte for den Antagelse, at Moderen i Avlen spiller en noget vigtigere Rolle end Faderen, — en Antagelse, der gaar imod «den ligesidede Kjønssarvs» Hypothese, hvor Faderen (paa Grund af det regelmæssige Overskud af Drengefødsler) maa antages at spille en noget større Rolle i Avlingen af et nyt Individ. De fysiologiske Argumenter kunne vi ikke bedømme, og de statistiske maa vi betegne som svage; men de fortjene dog at tages i Betragtning, og vi anbefale derfor gjerne Dr. Berners lille Bog til Læsernes Opmærksomhed.

A. P.-St.
